

УДК 330.341.1: 316.42

Бондар-Підгурська О.В., д.е.н., доцент
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

ТЕРИТОРІАЛЬНО-ВИРОБНИЧІ КОМПЛЕКСИ ЯК ОСНОВА СТАЛОГО ІННОВАЦІЙНОГО СОЦІАЛЬНО ОРІЄНТОВАНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ У ПЕРІОД ВОЄННОГО ЧАСУ ТА ПІСЛЯВОЄННОЇ РОЗБУДОВИ УКРАЇНИ

Післявоєнна розбудова національного господарства потребує здійснення комплексу заходів, які забезпечили б задоволення життєво важливих інтересів населення, соціальну стабільність і подальше економічне зростання.

Однак негативні тенденції розвитку економіки України, пов'язані із сировинною її орієнтацією та низькотехнологічним виробництвом, посилення протиріччя між наявним науково-технічним потенціалом країни і низькою часткою інноваційної продукції, що випускається, висока енергоємність ВВП, а також зростаюча кількість руйнувань об'єктів інфраструктури внаслідок бойових дій, обумовлюють її подальше відставання від соціально-економічного рівня розвитку країн, які обрали модель ефективної соціально орієнтованої ринкової економіки.

Крім того, загрозливі тенденції у демографічному становищі України протягом останніх років і вимушена міграція населення через війну, обумовлюють необхідність переходу економіки до більш високого технологічного укладу, формування відповідних концепції та стратегії економічного розвитку. У зв'язку з цим особливої актуальності набувають питання дослідження шляхів і можливостей використання інноваційних факторів як основи сталого соціально орієнтованого розвитку економіки, а

також пошук інструментів і методів впливу на ті сфери, які можуть стати драйверами подальшого соціально-економічного розвитку України [1-3].

Враховуючи нинішні реалії та дослідження ООН до 2050 р., у яких декілька галузей визначено пріоритетними для вкладання коштів і реалізації проектів, зокрема сільське господарство, інформаційні технології й енергетика в усіх її вимірах, і Україна має рухатися в цьому напрямі, пропонуємо розглядати національну промисловість як економічний кластер в період воєнного часу та післявоєнної розбудови [4].

Ґрунтуючись на досвіді ретроспективної хвилі розвитку національної економіки доцільно створити два види кластерів: 1) промислово-сільськогосподарський кластер, який би поєднував у собі виробництво промислової продукції для сільського господарства (сільськогосподарське машинобудування), розвиток аграрного сектора та структур, що контролюють виробництво екологічно чистої продукції; 2) промислово-добувний – виробництво промислової продукції для добувних галузей (нафта та газ).

По мірі розвитку кластера до нього «підтягуються» інформаційно-комунікаційні, кредитно-фінансові, фармацевтичні, електротехнічні, юридичні й інші установи та галузі, знаходячи тут нові ніші для своєї діяльності. Тобто, усвідомлення соціально-економічного значення кластеру передбачає імплементацію практики кластерних ініціатив – комплексних заходів, цілеспрямовано здійснюваних для його розвитку, що має об'єднати зусилля й ресурси всіх стейкхолдерів:

- 1) підприємств, зацікавлених у кооперації;
- 2) державних органів управління;
- 3) організацій-носіїв інтелектуального ресурсу [4].

При цьому вчасно розроблена та реалізована стратегія розвитку промисловості України в контексті сталого інноваційного соціально

орієнтованого вектору дозволить об'єднувати значні ресурси, зокрема фінансові, а також задовольняти ЖВІ населення максимально швидко.

Таким чином, запропоновано нову інноваційно-інвестиційну форму кластерних структур соціально орієнтованого типу (територіально-виробничий комплекс з орієнтацією на вирішення питань сталого соціально орієнтованого розвитку різних секторів економіки і регіонів країни), що є інтеграцією підприємств машинобудівної, гірничодобувної, паливної промисловості, сільськогосподарської й енергетичної галузей (промислово – сільськогосподарський – видобувний кластер), із урахуванням ефективності роботи охорони здоров'я та ЖКГ, залученням інформаційних і освітніх заходів, що на основі комплексного підходу дозволить подолати наслідки кризового (воєнного) періоду, запобігти та усунути деструктивні процеси в економіці, розв'язати назрілі проблеми продовольчої та енергетичної безпеки, створити умови для успішної реалізації стратегії розвитку оборонно-промислового комплексу України (ст. 30 ЗУ про «Національну безпеку»), забезпечити швидкість задоволення ЖВІ більшості населення.

Література

1. Бондар-Підгурська О. В. Інноваційна активність промисловості в умовах глобальної кризи. Технологический аудит и резервы производства. 2013. № 2/2 (10). С. 18–22.
2. Бондар О. В. Інноваційна політика України в контексті сталого розвитку та євроінтеграції. Інноваційна економіка. 2011. № 6 (25). С. 13–16.
3. Бондар-Підгурська О. В. Механізми гармонізації національних інтересів у контексті інноваційного соціально орієнтованого розвитку промисловості України. Бізнес Інформ. 2014. № 6. С. 84–91
4. Бондар-Підгурська О. В. Можливості реалізації кластерного підходу до формування інноваційної інфраструктури в Україні. Економічний форум. 2015. С. 29–39.

5. Бондар-Підгурська О. В. Науково-методологічні засади сталого інноваційного соціально орієнтованого розвитку економіки: монографія. Полтава: РВВ ПУЕТ, 2016. 531 с.

УДК 005.953

Миколайчук І.П., к.е.н., доцент
Державний торговельно-економічний університет, м.Київ

ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОГО РЕКРУТИНГУ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОГО БІЗНЕСУ

Зростання конкуренції на ринку праці та боротьба за компетентного працівника, викликане реаліями воєнного часу в Україні, обумовлює актуальність неухильного пошуку нових технологій рекрутингу. Вони приходять на допомогу фахівцям, як дбають про збереження персоналу та його пошук в різних джерелах. Рекрутинг відбувається в організації будь-якої сфери діяльності та визначає її якість та ефективність функціонування на ринку, не залежно від моменту її заснування та динаміки функціонування. Аспекти, пов'язані із якісним забезпеченням людськими ресурсами успішно функціонуючих організацій, обумовлюють актуальність дослідження технологій рекрутингу, раціональний вибір яких впливає на рівень та можливості досягнення організацією цілей та виконання місії.

Зміни, що відбуваються нині у зовнішньому середовищі, в т.ч. пов'язані з веденням Україною війни, стають серйозними бар'єрами для налагодження раціональних процесів пошуку та залучення кваліфікованих кадрів HR-фахівцями та керівниками компаній. Ці проблеми їм доволі складно вирішити внаслідок впливу різноманітних непередбачуваних та складно прогнозованих зовнішніх та внутрішніх причин. Світове лихо спричинило сьогодні для